

نفر خواهد بود.

مسیبی و شریفی (۱۳۹۵) در مطالعه خود به تبیین جایگاه بانک در اقتصاد ایران پرداخته‌اند. آن‌ها با بکارگیری پیوندهای پیشین و پسین به روش سنتی و جدید نشان دادند که موقعیت بخش بانک به لحاظ تحریک پذیری و تحرک آفرینی در بخش‌های تولیدی، از متوسط بخش‌های اقتصادی پایین‌تر است و بخش بانک جزء بخش‌هایی است که بیشتر در خدمات بخش‌های تولیدی قرار دارد و از این نظر در بین بخش‌های خدماتی اقتصاد کشور، رتبه نخست را دارد.

ابوذری و دیگران (۱۳۹۷) پژوهشی تأثیر فعال شدن بازارهای مالی در رشد اقتصادی ایران را طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۳ سنجیده‌اند. آن‌ها با استفاده از آزمون علیت تودا و یاماماتو و ضرایب هم‌بستگی به این نتیجه رسیده‌اند که رشد بازار سرمایه اثر معناداری بر رشد اقتصادی کشور دارد.

پهلوانی و همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه خود به بررسی تأثیر تأمین مالی بر رشد اقتصادی کشورهای منا در سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۶ پرداخته‌اند. آن‌ها با روش پنل دیتای پویا نشان دادند که تأمین مالی بر رشد اقتصادی کشورهای مورد مطالعه تأثیر مثبت می‌گذارد و توسعه این متغیر موجب رونق رشد اقتصادی خواهد شد.

(ب) مطالعات خارجی:

احمد (۲۰۱۱) در مطالعه خود به تجزیه و تحلیل تأثیر اعتبارات بر تولید بخش کشاورزی پاکستان طی دوره ۲۰۰۸-۱۹۷۴ پرداخته‌است. یافته‌های تجربی وی با استفاده از روش اتورگرسیو با وقفه توزیعی^۱ نشان می‌دهد که اعتبارات نقش قابل توجهی در بخش کشاورزی داشته و همیشه برای کشاورزان نیازمند به خرید عوامل تولید مفید بوده‌است.

مورین^۲ و دیگران (۲۰۱۲) در تحقیقی به بررسی تأثیر دسترسی به اعتبارات بانکی بر عملکرد اقتصادی بخش‌های مهم اقتصادی کنیا با استفاده از داده‌های

1. ARDL

2. Maureen